

BIBLICKÉ ÚKOLY

I. čtvrtletí 1924.

Křesťanská misie.

*„Cestě rozkazů tvých dej ať vyrozumívám,
a přemýšlím o divných skutcích tvých.“*

Žalm 119, 27

**Dary třinácté soboty (29. března) jsou
určeny pro Indii.**

Vydavatel a nakladatel
ČESKOSLOVENSKÁ JEDNOTA ADVENTISTŮ s. d.
V BRNĚ-KRÁLOVĚ POLI.

1. úkol. — 5. ledna.

Kristus zakladatel misie.

Otázky.

1. Pod kterým břemenem úpí všechno stvoření? Řím. 8, 20—22; I. Jan. 5, 19.
2. Nač všechno stvoření očekává? Řím. 8, 23.
3. Co Písmo praví o mravním stavu světa? Řím. 3, 10—18.
4. Co přišlo na veškeré pokolení lidské příčinou hříchu prvních rodičů? Řím. 5, 12.
5. Jak ztracení lidstva působilo vždy na Boha? Ezech. 33, 11.
6. Proč Syn Boží šel se Synem člověka? Luk. 19, 10. Jakou záruku nám dává dosažení tohoto cíle? Poznámka 1.
7. Jakou výměnu nesobeckou učinil Kristus, když se šel Synem člověka? II., Kor. 8, 9.
8. Co se může státi s našimi hříchy a bolestmi? Izai. 53, 4. 5.
9. Která vlastnost Boží přiměla Syna Božího, aby učinil tuto výměnu? Řím. 5, 6—8. Pozn. 2.
10. Jak Kristus šel se jedno s lidstvem? Jan. 1, 14; Žid. 2, 16. 17. Odporuje-li to výkupnému dílu Kristovu, že v jeho rodokmenu jsou uvedena jména mající špatnou pověst?
11. O jaké poznání měl by usilovali každý následovník Kristův? Efez. 3, 17—19. Co způsobí uvažování o lásce Kristově? Pozn. 4.
12. Jaký rozdíl byl mezi učením Ježíšovým a učením jiných učitelů v tehdejší době? Mat. 7, 28. 29; Jan. 7, 46.
13. Jaké naučení Kristus dal skrze svá kázání? Jan. 6, 51. 63.

14. Co Pán Ježíš činil kromě učení a kázání? Mat. 4, 23. 24.
15. Které místo Písma tím naplnil? Mat. 8, 16. 17. Poznámka 5. Jak se můžeme učit pravému soucítu?
16. Jakou povinnost dal Kristus svým učedníkům, než je opustil? Mar. 16, 15. Pozn. 6. Jak lze tento rozkaz vyplniti, a nebýti kazatelem nebo misionářem?
17. Jaká znamení měla provázeti kázání věřících? Verš 17. 18. Jaký cíl Kristus měl na zřeteli, když povolal učedníky? Jan. 15, 16. Jak nám lze přinášeti ovoce zůslávající? Pozn. 7.

Poznámky.

1. Svým přesloupem první rodiče pro sebe i své potomky ztratili Boží obraz, pozbyli práva na věčný život i panství světa. Velký misionář Kristus přišel, aby vrátil vše, co pádem bylo ztraceno, a jeho vítězný život, jeho smrt i vzkříšení jsou zárukou plného úspěchu vzneseného díla.

2. V ojedinělých případech, kdy někdo umírá za svého přítele, lze zřítí největší vyjádření lidské lásky a oddanosti; dále však život za nepřítele jest počínání si Božské. Čti »Cesta ke Kristu«, str. 10, řádek 20—27.

3. Když Kristus přišel na tento svět, nevzal na sebe »svaté«, nýbrž »hříšné« tělo. V rodokmenu, který uvádí Matouš i Lukáš, jsou mezi předchůdci Kristovými muži a ženy, kteří po nějakou dobu pro svou bezbožnost a nespořádaný život měli špatnou pověst. »Ano i tehdy, dokud Adam ve své čistotě žil v ráji, bylo by to bývalo pro Syna Božího velkým snížením, vzít na sebe lidskou přirozenost; avšak Ježíš tuto přirozenost vzal na sebe, když lidské pokolení v době čtyř tisíc let službou hříchu bylo zeslabeno. Jsa podoben každému dílku Adamovu, vzal na sebe všechny následky, které plynou ze zákona dědičnosti. Tyto následky poznáváme v dějinách jeho předků pozemských. Oblížen tímto dědictvím při-

šel, aby sdílel naše radosti i pokušení a dal nám příklad života prostého hříchu.« (E. G. White.) Tak stal se zajedno s lidstvem a způsobil vysvobození. — Vzpomeň sobě, jakým způsobem apoštol Pavel pracoval pro různé třídy lidí. I. Kor. 9, 19—22.

4. »Skrze spařování neboli vzhlížení býváme proměněni«; pohlížením na vzor Ježíše, jak nám jej líčí slovo Boží, budeme mysliti i činili jako On. Přemýšlením o jeho veliké oběti, již není rovno, budeme puzeni, abychom život svůj odevzdali nezištné službě. Avšak plné poznání této lásky zůstane předmětem přemýšlení, rozhovoru a radosti ve věčnosti.

5. »Kristus zná bolesti každého trpícího. Muči-li zlí duchové lidské tělo, Kristus to cítí; ničí-li horečka sílu životní, On o tom ví, a chce nyní uzdraviti nemocné právě tak, jako to činil, když dlel na zemi.« — Jako člen lidské rodiny byl smrtelný, ale jakožto Bůh stal se zdrojem života světu. On mohl odporovali smrti a nemusil zemřít, avšak dobrovolně položil život svůj, aby na světlo vyvedl život a nesmrtelnost. On nesl hříchy světa, snášel zlořečenství, dal v oběť život svůj, aby lidé nemusili zemřít věčnou smrtí.« (E. G. White.)

6. »Rozkaz Spasitelův, daný učedníkům, platí všem jeho následovníkům až do skonání světa. Je to velký omyl, domnívali se, že dílo získávání duší náleží jen vysvěceným kazatelům. Všem, jichž obživil hlas Boží, jest svěřeno evangelium. Všichni, jimž se dostává života Kristova, jsou povoláni, aby pracovali pro zachránění svých spolubližních.« (E. G. White.)

7. »Spasitel nepřikazoval svým učedníkům, aby usilovali přinést ovoce, nýbrž pravil jim, aby zůstali v něm... Život Kristův v nás způsobí ovoce; a budeme-li s Kristem žiti, v něm zůstávají, a svůj pokrm od něho přijímali, ponese ovoce jako Kristus.« (E. G. White.)

2. úkol. — 12. jedna.

Zvěstování evangelia v době starozákonní.

Otázky.

1. Kdy Kristus byl Vykupitelem lidstva? Zjev. 13, 8. Byl-li to úmysl Boží, aby člověk padl? Pozn. 1.
2. Kdo byl skutečným vůdcem lidu izraelského? I. Kor. 10, 1—4.
3. V jakém poměru byl Kristus z dávna k svému lidu? Izai. 63, 8, 9.
4. Skrze koho jen hříšníci ve všech dobách byli zachráněni? Skut. 4, 12; Žid. 7, 25. Pozn. 2. Co jest tedy základní myšlenkou misijní činnosti?
5. Jaké zaslíbení bylo dáno prvním rodičům, když zhřešili? I. Mojž. 3, 15. Co obsahovalo toto zaslíbení? Pozn. 3.
6. V čem záleželo náboženské učení, které se oznamovalo před polopou? II. Petr. 2, 5; I. Petr. 3, 18—20. Jak dalece tedy Noe byl kazatelem evangelia? P. 4.
7. Jaké poselství bylo zvěstováno Abrahamovi? Gal. 3, 8.
8. Co toto radostné poselství podle slov Páně pro Abrahama mělo způsobiti? Co způsobí světu, pakliže se přijme u víře? I. Mojž. 12, 1—3.
9. Na co vzhlížel Abraham? Jan. 8, 56.
10. Jak víra Abrahamova byla dále posílena? I. Mojž. 15, 6—12. 17. Co znamenala oběť a sen? Pozn. 5.
11. Jaký život žil Abraham u víře v Krista? Žid. 11, 8, 9.
12. Jak Abraham ve svém domě svědčil o moci evangelia? I. Mojž. 18, 19.
13. Jak svědčil o Kristu u pohanských sousedů? I. Mojž. 12, 7, 8; 13, 4. K čemu nás nabádá příklad Abrahamův?
14. Jak prosil o zachování města, nad kterým byl vyřknut rozsudek zkázy? I. Mojž. 18, 23—33.
15. Jak se choval ve velkém zklamání? Řím. 4, 20. 21.

16. Která naděje v nejtěžší chvíli života učinila jej vítězem? Žid. 11, 17—19. Koho zpodobňoval skopec, jež Abraham polom musil obětovati?
17. Co umožnilo dáti Abrahamovi zaslíbení, že bude dědicem světa? Řim. 4, 3. 13. 22—24.
18. Jak staneme se účastníky tohoto dědictví? Gal. 3, 29.

Poznámky.

1. »Plán o našem vykoupení nebyl později vzniklou myšlenkou. Nebyl to plán, který byl položen teprve po pádu Adamově, nýbrž bylo to odhalení tajemství, které až do oné doby světa bylo skryto. Bylo to rozvinutí od věčnosti bylo základem trůnu Božího. Bůh i Kristus věděli o odpadnutí satana a pádu člověka, který bude sveden mocí nepřítele. Bůh neurčil, aby přišel hřích; On však předvídal, že hřích přijde, a učinil opatření, aby tomuto zlému mohl čeliti.« E. G. White.

2. V jakém rozporu s tímto jsou však lidová učení náboženská! Učí se, že člověk sám sobě jest vykupitelem, že v každém z nás jest jiskérka Božství; je-li poznána a v plamen rozdmýchána, přinese člověku všechno, co on si přeje. Skrze toto všebožství ještě dnes satan praví: »Budele jako bohové.« I. Mojž. 3, 5. Pomyšli jen, jak to ničí odvahu k misijní práci! Věřili-li se, že člověk od přirozenosti má v sobě božství, proč se lu má nasaditi život a přinášeti dary, aby pohané mohli býti zachráněni?

3. »Od doby, kdy hadu v ráji bylo praveno: 'Nepráteleství položím mezi tebou a ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím,' satan věděl, že nemá neobmezenou moc nad světem. V člověku bylo lze zřítí působení moci, která odporovala moci satanově.« (E. G. White.) Toto zaslíbení dané Adamovi a Evě obsahuje úplný plán vykoupení a obnovení lidstva.

4. Prolože Noe byl kazatelem spravedlnosti, předkládal jistě svým posluchačům jediné pravidlo Písma

svalého: spravedlnost skrze víru v Krisla. Prolože ve zprávě té se praví, že Krislus »za dnů Noe, když dělán byl koráb«, skrze ducha kázal nebolí svědčil, vysvilá z toho, že to nebylo nic jiného než kázání evangelia, a že »duchové v žaláři« byli muži a ženy, kteří vzdychali pod olročlívím hřicha a polřebovali Spasitele, který je měl vysvoboditi. »Zavřel zajisté Bůh všecky v nevěře, aby se nade všemi smiloval.« Řím. 11, 32.

5. »Tam pochopil plán vykoupení skrze Kristovu smrt a jeho příchod ve slávě. Abraham viděl také v rajské kráse obnovenou zemi, která mu měla býti dána jako poslední a dokonalé vyplnění daných zaslíbení.« Patr. a pror. str. 129. 120. 146.

— o o o —

3. úkol. — 19. ledna.

Příhodné chvíle Izraele k vyplnění misijní úlohy.

Otázky.

1. Co Bůh skrze Abrahama a jeho símě chtěl učiniti? I. Mojž. 12, 1—3; 18, 18. Jaké podle toho bylo povolání lidu izraelského? Pozn. 1.
2. Kterými slovy tentýž úmysl byl zjeven Izákovi? I. Mojž. 16, 2—4.
3. Jaké poselství vhodné došlo Chobabovi Madian-skému? IV. Mojž. 10, 29. 32. Co jest úlohou následovníků Kristových v každé době? Pozn. 2.
4. Jak podle přání Božího jiní národové měli pohlíželi na lid izraelský? Zach. 8, 22. 23.
5. Na jaké místo důležité na zemi poslaven byl lid izraelský? Iz. 19, 23. 24. Pozn. 3.
6. Jaký užitek národové starodávni měli míti ze styku s lidem izraelským? Izai. 19, 24. 25. Pozn. 4.
7. Kde mělo zářiti pravé svěllo? Izai. 49, 6.

8. Jak by bylo zřejmé lolo působení u knížat a králů? Verš 7.
9. Jaké sebrání z pohanů bylo předpověděno? Verš 22. 23. Jak lolo proroctví se nyní naplňuje? Pozn. 5.
10. Jaké poslavení v duchovních věcech měl zaujímati lid izraelský mezi národy? Mal. 3, 12. Srovnej Zach. 2, 8.
11. Co by národové země poznali? V. Mojž. 28, 10.
12. Kdo byl mezi prvními, kteří se poddali tomuto duchovnímu působení Izraele? Joz. 2, 1. 8—11; 6, 25. Srovnej Žid. 11, 31.
13. Co způsobil vliv zbožné rodiny u Rut Moabské? Rut 1, 16. 17. Co izraelští se měli učit z toho, že dům Davidův vyvolen byl z kmene, který měl v sobě cizí krev? Pozn. 6.
14. Jaká příhodná chvíle k misijní práci byla dána králi Šalomounovi? Co způsobilo, že toho využil? I. Král. 10, 1. 6—9.
15. Jaká zvlášť příhodná chvíle naskytila se ve dnech Eliášových, poslati poselství pravdy ke dvoru Syrskému? II. Král. 5, 1—3. 8. 15.
16. Kdo neoceníl tuto vhodnou chvíli? Jak úmysl Boží byl uskutečněn? V. 7. 10—17.
17. Jak sloužení Bohu lidu izraelského bylo zkaženo, protože neužili příhodné chvíle k misijní práci? II. Král. 16, 10—12; II. Par. 28, 22. 23. Pozn. 7.
18. Jaké ovoce přinesla misijní práce Jonášova v Ninive? Jon. 3.
19. Jak máme pohlížeti na tyto staré zkušenosti? I. Kor. 10, 11; Řím. 15, 4.

Poznámky.

1. »Bůh obmýšlel skrze lid židovský dáti všem národům bohaté požehnání. Národ izraelský měl připravit cestu, aby světlo přišlo do veškerého světa. On obmýšlel, aby zásady zjevené skrze jeho lid byli pro-

slředkem, by mravní obraz Boží v člověku byl znovu-zřízen.« (Kristova podobenslví, str. 284.)

2. Velké povolání Kristovo a jeho učedníků vždycky bylo činili pozvání: »Pojd'!« Dosud jsme na cestě; brzy dospějeme do nebeského Kananu. Bůh zaslíbil lidu izraelskému dobré věci, a tolo poselství se má zvěstovali ve všech zemích. (Kristova podobenslví, str. 234.)

3. Dvě hlavní střediska staré vzdělanosti byla údolí Eufratu a Tigridu, domovina Asýřanů a Babyloňanů na jedné straně, a nížina Nilu, sídlo moci egyptské na druhé straně. Pohlédneme-li na mapu, vidíme, že Palestina byla mezi lěmilo dvěma středisky. Tam postavil Bůh svůj lid jako světlo světa.

4. Kdyby býval lid izraelský žil podle daných jim předností, tu z Egypta, Asyrie a jiných zemí k slávě Boží byli by shromážděni mnozí věřící.

5. »Tato prorocství velkého duchovního probuzení v dobách temnoty splňují se v pokropku díla misijního v temných končinách země. Zástupy misionářů v pohanských zemích jsou v prorocství zpodobněny znamením, které jest ukazovatelem cesty pro ty, kteří vzhlížejí ku světlu pravdy.«

6. Rab a Rut náležejí obě do rodokmenu od Abrahama k Davidovi a Kristu. Mat. 1, 5. Ona skutečnost, že dům Davidův vyvolen byl z pokolení, kde byla cizí krev, měla býti pro Izraele významným naučením. Měli se učit, že »v každém národu, kdo se bojí Boha, a činí spravedlnost, příjemný jest jemu.« Skut. 10, 35.

7. Protože Izrael zapoměl vykonati své misijní poslání, pohanství povstalo proti němu a hrozilo mu sehlcením. Proto Pán ponížil judu, že ustavičně hřešil proti němu. Ahas, místo aby se obrátil, uvedl ještě větší modlářství a obětoval bohům damašským. Řekl: Poněvadž bohové králů syrských pomáhají jim, těm obětovati budu, aby mně pomáhali.«

- Když se blížil konec jeho vlády, tento bezbožný král nechal zavřít brány chrámové. Svatá služba Bohu byla přerušena. Nebylo světa na oltáři a nepřinášeli oběti za hříchy lidu. Obyvatelé bezbožného města opustili dům Boží, zavřeli jeho brány a na ulicích jerusalemských směle postavili oltáře pohanským bohům. Zdálo se, že pohanství zvítězilo; moci temnosti měly takřka vrchní vládu.« (E. G. White.)

—oOo—

4. úkol. — 26. ledna.

Příhodné chvíle Izraele k misijní práci a zameškání.

Otázky.

1. Vylič stručně podivuhodné uzdravení krále Ezechiáše. II. Král. 20, 1—11.
2. Jaká zvlášť příhodná chvíle k misijní práci byla mu dána? V. 12. Pozn. 1.
3. Co učinil? V. 13; II. Par. 32, 25. 31. Jak mohl působiti, kdyby byl využil léto vhodné chvíle? Pozn. 2.
4. Jaké poselství bylo mu oznámeno pro jeho opomenutí? II. Král. 20, 16—18.
5. Jak úplně lid izraelský zapoměl na dosažení vysokého cíle Božího? II. Par. 36, 14—16. Jaké naučení můžeme si z toho vzíti? Pozn. 3.
6. Jak lid izraelský byl za to potrestán? V. 17—20. Co tím Pán obmýšlel způsobiti? Pozn. 4.
7. Jak Daniel v Babyloně svědčil o pravdě? Dan. 1, 8.
8. Při které události jiné Daniel a jeho přátelé svědčili o Bohu? Dan. 2, 27. 28; 3, 16—18; 4, 19—24.
9. Jakou změnu to způsobilo při velikém králi? Dan. 4, 31—34. Pozn. 5. V čem záleží pravá velikost?
10. Jakým způsobem králi Dariovi zjevena byla známost pravého Boha? Dan. 6, 22—28.
11. Jak živý Bůh zjevil se perskému králi Cyrovi? Jak to působilo? Ezdr. 1, 2. Pozn. 6.

12. Které příběhy na dvoře perském dosvědčují, že Bůh ve svém lidu měl ještě pravé svědky? Ezdr. 6, 1. 10. 12; 7, 11. 25; Neh. 2, 1. 4—6; Esler 4, 13—17.
13. V jakém duchovním slavu byl Izrael na konci doby starozákonní? Mal. 2, 8. 17; 3, 13—17.
14. Jak si počínal kdysi vyvolený národ proti velkému misionáři Kristu, když k nim přišel? Ja 1, 11.
15. Jak Spasitel naříkal nad odpadlými dětmi? Mat. 23, 37, 38.
16. Jaká nová činnost evangelijní počala brzy po smrti Štěpánově? Skut. 20, 20. 21.
17. Jak Židé pohlíželi na toto dílo misijní? V. 22. 23. Jak dospěli k takovým názorům? Pozn. 7.
18. Co bylo jistým následkem této duchovní slepoty? Luk. 21, 20—22. Který zákon přírodní jest zpodobněn dějinami Izraele? Pozn. 8.
19. Které proroctví se tím splnilo? V. Mojž. 28, 49—51.
20. Jaké naučení Bůh dal světu ve zkušenostech lidu izraelského? V. Mojž. 29, 23. 24.

Poznámky.

1. Návštěva vyslanců vladaře daleké země poskytla králi Ezechiášovi vhodnou chvíli k oslavení živého Boha. Jak snadné by mu to bývalo vyprávěti jim o Bohu, zachovavateli všech věcí, jehož milosti zachován byl jeho vlastní život, když všecka ostatní naděje již zahynula! Jaké změny mohly se státi, když muži ze země Kaldejské, hledající pravdu, přivedeni byli ku poznání Boha! (E. G. White.)

2. Král učinil to, co by činil každý vladař světský. Kdyby však byl využil příhodné chvíle a svědčil o moci, dobroti a milosrdenství Boha izraelského, zpráva vyslanců působila by jako světlo, které proniká temnotu. On se však pozvedl proti Hospodinu. Ezechiáš se neodměnil podle toho, jak mu bylo dáno, neboť jeho srdce

se povýšilo. »Příběh Ezechiášův obsahuje pro nás důležité naučení. Stále máme vypravovali o milosrdenství a veliké lásce Boží a Spasitelově. Je-li srdce i mysl naplněna láskou Boží, bude snadné vypravovati jiným to, co by prospělo jejich duchovnímu živolu. Myšlenky, šlechetné snahy, jasné předslavy o pravdě, nesobecká předsevzení, přání po zbožnosti a svalosti zjeví slovy, jaký poklad jest v srdci. — Ti, s nimiž se denně stýkáme, potřebují naší pomoci. Zítřka snad jsou tam, kde se s nimi již nesetkáme. Jak působíme pro naše spolupoutníky?« (E. G. White.)

3. Boží cíl pro Izraele jest jasně vyličen u Izai. 19, 24. Zapomeneme-li pracovali pro ztracené, způsobí nám to duchovní chudobu. Mat. 25, 26—29.

»Každý den přináší nám odpovědnost. Naše slova a činy denně působí na ty, s nimiž se stýkáme. Jak jest prolo nutné, abychom oslňovali své rly i své kroky. Snadno bychom někoho mohli zavést na kluzkou cestu. Co jsme rozseli, nemůžeme vzít zpět. Jsou-li to špatné myšlenky, způsobili jsme mnoho zlého, které nám nelze odvrátiti. Podpíráme-li však dobrým příkladem jiné, dáváme jim sílu ke konání dobrého. Tak lze nám pomoci mnohým. Pravý následovník Kristův posiluje dobré předsevzení všech, s nimiž se stýká. Nevěřícímu, hříšnému světu zjevuje moc milosti Boží a dokonalost jeho povahy.« (E. G. White.)

4. Králové a knížata Boží zapoměli na svou úlohu. Jejich misionáři jako zajatci přišli do Babylona. »V zajištění uskutečnití měli úmysl Boží a ohlašovali pohan-ským národům požehnání, která přicházejí skrze poznání Hospodina. Oni měli býti jeho zástupci. (E. G. White.)

5. »Dříve pyšný vladař stal se pokorným dítkem Božím. Ten, který se rouhal Bohu nebeskému, poznal moc Nejvyššího. Napomenutím Krále králů a Pána všech pánů Nabuchodonozor posléze se naučil, co se

musí učití všichni vladaři: že pravá velikost záleží v pravé dobrotě. (E. G. White.)

6. »V té době, kdy Bůh zaslíbil, že jeho chrám v Jerusalemě bude vyslaven, působil Bůh na krále Cyra, který porozuměl prorocství a dal lidu izraelskému svobodu. — Když Cyrus četl poselství, které mu poslal Vládce veškerého okršku zemského: „Já před tebou půjdu, a cesty křivé zpřímím, vrata měděna potru, a závary železné posekám.... abys poznal, že já jsem Hospodin Bůh izraelský..., pro služebníka svého Jákoba a Izraele vyvoleného svého jmenoval jsem tě jménem tvým, ačkoli mne neznáš,“ když to slyšel, rozhodl se, že vyplní rozkaz Boží.«

7. Lid židovský ve své horlivosti našel cíl svůj v tom, že všechna požehnání od Hospodina ponechal si pro sebe, a pomýšlení na pravou misijní práci pro pohany naplnila srdce jeho odporem.

8. Toto prorocství naplnilo se v r. 70 po Kr., když Jerusalemem zničen byl od Římanů. Více než milion Židů zahynuli při obléhání města, a mnoho jich bylo prodáno do otroctví. Tak skončil národ židovský, jehož dějiny nám svědčí o zákonu ve všech dobách: Neořeš-li pluhem, rezaví.

— 000 —

5. úkol. — 2. února.

Velký rozkaz misijní.

Otázky.

1. Jaké dílo bylo ustanoveno, aby se vykonalo, co Izrael vykonati zapoměl? Mat. 10, 1. 5. 8; Luk. 10, 1—3. Vylič stav lidu židovského v době Kristově. Pozn. 1.
2. Jak zněl veliký rozkaz misijní? Mat. 28, 18—20.
3. Jaké rčení podobné zaznamenal Marek? Mark. 16, 15.

4. Co předpověděl Kristus v dalších verších? V. 17. 18.
5. Kterými slovy Lukáš líčí dílo, k němuž Pán Ježíš povolal své učedníky? Luk. 24, 46—48.
6. Jakou pomoc jim zaslíbil? Skut. 1, 8.
7. Co Utěšitel měl učiniti pro apoštoly a pro svět? Jan. 14, 26; 15, 26; 16, 7. 8. Jak Duch svatý vyplnil dílo Vykupitelovo? Pozn. 2.
8. Co učedníci měli činiti, než byl dán Duch svatý? Luk. 24, 49.
9. Co činili v době čekání? Skut. 1, 14. O čem byli přesvědčeni? Pozn. 3.
10. Vypravuj o podivuhodných událostech o lelnicích. Skut. 2, 1—4. 14—18. Proč nám se nedoslává tělo zkušenosti? Pozn. 4.
11. Co se stalo, když lidské snahy spojily se s mocí Boží? Skut. 2, 41; 4, 4; Kol. 1, 6. 23.
12. Jaké zvláštní dary Kristus dal své církvi? Efez. 4, 8, 11.
13. Proč byly dány? V. 12. Kdy svědectví křesťanů má moc? Pozn. 5.
14. Jak dlouho bylo dary mají trvati? V. 13.
15. Jak lze dosáhnouti sjednocení v myšlení i konání? I. Kor. 12, 8—11.
16. Který jest správný, vzájemný poměr různých údů velké misijní společnosti Boží? V. 25. 26.
17. Jakou zásadu vzájemné závislosti lze zříti ve zkušenostech prvotní církve? Skut. 6, 1—3. Co lze dosáhnouti pořádkem a rozdělením práce?
18. Jaké naučení Duch svatý dal o národních rozdílech? Skut. 10, 28. 34. 35; Kol. 3, 10. 11.

Poznámky.

1. »Židé byli ustanoveni jako strážcové svatých pravd; ale jejich farisejství učinilo z nich lidi nepřístupné a licoměrné. Oni byli neschopni státi se světlem světa. Sami sebe pokládali nade všechno. Kristus však při-

kázal svým učedníkům hlásati víru, klerá nečiní rozdilu mezi lidmi a jest pro všecky.»

2. »Duch svatý byl nejlepší dar, který u svého Olce pro povýšení svého lidu mohl vyprositi. Jen mocným působením Ducha svatého, který byl dán v plné míře Božské moci, bylo lze hřích přemoci. Duch svatý dodonává dílo Vykupitele světa; očišťuje srdce a činí věřícího účastna Božské přirozenosti. Kristus dal svého ducha, aby jeho následovníci přemoci mohli všecko zlé, a církvi aby vlískl svou povahu.« (E. G. White.)

3. »Učedníci cítili duchovní nedostatečnost a vyprosili si pomazání od Pána, které je mělo zmocniti k dílu zachraňování duší. Neprosili však jen o požehnání pro sebe, nýbrž i pro jiné. Byli přesvědčeni, že evangelium musí se hlásati a k tomu požadovali zaslíbenou moc od Pána.« (Dějiny apoštolů, str. 34.)

4. »Není-li zaslíbení vyplněno tak, jak by mělo býti, záleží to v tom, že zaslíbení není pravě oceněno. Kdyby všichni byli ochotni, byli by také všichni naplněni Duchem. Věnujeme-li pozornost podřízeným věcem, nestává se nám Boží síly, které jest lřeba ke vzrůstu církve.«. (Tamtéž, str. 47.)

5. »Můžeme míti všecky schopnosti a nadání, avšak bez pomoci Ducha svatého nezískáme žádného hříšnika pro Ježíše Krista. Naproti tomu však chudý a proslý učedník Kristův, je-li ve spojení s Pánem a má-li dary Ducha svatého, bude míti moc k získání duší.« (Kristova podoben. str. 324.)

—○○—

6. úkol. — 9. února.

Misijní práce za vedení Ducha svatého.

Olásky.

1. Jaké naučení Kristus dal vedoucím svého díla, budou-li poslaveni před svělské vladaře? Co zaslíbil? Mat. 10, 18—20.

2. Jak toto ujištění se splnilo ve zkušenosti Petrově? Skut. 4, 6—10. 31.
3. Jakého požehnání dostalo se Štěpánovi při jeho kázání? Skt. 6, 8. 10. 15.
4. Jak Duch sv. posílil jej v hodině smrti! Skut. 7, 55.
5. Jak Duch svatý chránil církev před pokrytstvím a podvodem? Skut. 5, 1—11. Co se z toho můžeme učit? Pozn. 1.
6. Jak působením této Božské moci poznán a pokárán byl zlý duch? Skut. 8, 18—23. Jak jediné lze obdržeti Ducha svatého? Pozn. 2.
7. Vylič účast Ducha svatého při obrácení komorníka ze země mouřeninské. V. 29, 39.
8. Jakou účast měl Duch svatý při cestě Petrově do Cezareje a při posílení lánnějších věřících z pohanů? Skut. 10, 19. 20. 44—47.
9. Jaká viditelná znamení provázela kázání Petrovo a jiných učedníků? Skut. 3, 1—7; 5, 12—16; 8, 5—7; 9, 32—42.
10. Jak Saulovi byl vrácen zrak? Skut. 9, 17. 18.
11. Který dar Ducha svatého jest úzce spojen s darem kazatele a učitele? Mal. 4, 23.
12. V jakém poměru jest zdravotní reforma k trojitému poselství andělskému? Pozn. 3.
13. Jmenuj známý příběh ze života Kristova, kdy uzdravení člověka způsobilo zachránění mnohých. Luk. 8, 37—40. Dějí-li se také nyní divy uzdravení? P. 4.
14. Jak dlouho Duch svatý v církvi má působiti? Jan. 14, 16.
15. Co se praví o církvi, která očekává příchodu Páně? I. Kor. 1, 5—8.
16. Čeho jest nám nejvíce třeba, jakožto lidu misijnímu? Řím. 8, 9—11. Jakou zkušenost bychom měli učiniti? Pozn. 5.
17. Před čím zvláště jsme varováni? I. Tess. 5; 19; Efez. 4, 30.

Poznámky.

1. »Nejen věřícím první církve, nýbrž všem ostatním má to býti výstrahou. Ananáš a Zafíra byli lakomí. Žádost, nechali si část toho, co slibili Pánu, svedla je ku podvodu a pokrytství.« (Dějiny apoštolů, str. 70.)
2. »My nemůžeme použítí Ducha svatého, nýbrž Duch svatý musí použítí nás. Skrze Ducha působí Bůh ve svých dítkách chltění i činění, podle dobře libé vůle své.« Mnozí lidé se tomu však nechťejí podrobili; oni chltějí sami něco vykonali, a proto nemohou obdržeti dary nebeské. Jen těm, kteří v pokoře očekávají na Boha, na jeho vedení a milost, dán bude Duch svatý. Bůh očekává, aby lidé žádali a přijmuli jeho sílu. Zádali se u víře tolo zaslíbené požehnání, přicházejí i požehnání ostatní.« (E. G. White.)
3. »Je-li zdravotní reforma správně pochopena, slane se klínem, který razí cestu, a lze poznati i pravdy ostatní. Jestliže trojité poselství andělské se přijme ve své plnosti, pak zdravotní reforma všude se bude prováděti. Jako pravice těla bude jemu sloužiti a jej chrániti.« (Kolportér jako evangelista, str. 90.)
4. »Zničením vepřů chltěl salan zabrániti kázání evangelia v oné krajině; ale právě tato událost vzbudila lid celé země a obrátila pozornost na Ježíše. Ačkoli Spasitel opustil onu krajinu, zůstali tam dva uzdravení jako svědkové jeho moci. Ti, kteří byli nástroji knížete temnosti, stali se nositeli svělla, a posly Syna Božího. Když Kristus opětne se vrátil do krajiny deseti měst, všichni na něho očekávali.« (E. G. White.) — Za časů Kristových i apoštolů divy uzdravení často způsobily, že odstraněn byl předsudek a posílena víra. Žatím co nebe a země od sebe nejsou vzdálenější než za časů Kristových, jsou divy uzdravení v křesťanských zemích ojedinělými zjevy.
5. »Jako učedníci o letnicích měli bychom i my prosili o vylití Ducha svatého. Nyní jest Ducha svatého více třeba než tehdy.« (Svědectví V. 158.)

7. úkol. — 16. února.

Pavel jako misionář.

Otázky.

1. Co Pavel pravil o svém původu a vychování v mládí? Fil. 3, 4. 5.
2. U koho se vyučil? Skut. 22, 3. Jak na něho pohlíželi ve vysoké radě? Pozn. 1.
3. Za jakých okolností odevzdal se Pánu Ježíši? Skut. 9, 3—6.
4. Co o něm pravil Bůh? V. 15. Proč Kristus použil své církve, aby Pavla připravil pro své dílo? Pozn. 2.
5. O čem Pavel byl úplně přesvědčen? Gal. 1, 11. 12.
6. Co mu bylo praveno? Jak on odpověděl? Skut. 22, 21; Gal. 1, 15—18.
7. Jak toto povolání od Ducha svatého bylo potvrzeno a od církve uznáno? Skut. 13, 2—4. Co znamenalo vzkládání rukou? Pozn. 3.
8. Pro jaký způsob učení se apoštol rozhodl? I. Kor. 2, 1—4. Jak posel Boží může vyvýšili kříž Kristův? Pozn. 4.
9. Čím se apoštol chlubil? Gal. 6, 14; II. Kor. 11, 30.
10. Co Pavel pokládal za nutné? I. Kor. 9, 16.
11. Jak Pavel pohlížel na své postavení k světu? Řím. 1, 14. 15.
12. Jak Pavel získával živovní potřeby v Tessalonice? II. Tess. 3, 7. 8. Jak v Korintu? Skut. 18, 2. 3; II. Kor. 12, 13. Jak v Efezu? Skut. 20, 33. 34.
13. Proč apoštol pracoval vlastníma rukama? II. Tess. 3, 9. 10; Skt. 20, 35. Kterého podezření kázání evangelia má býti proslo? Kterou povinnost i přednost mají znáti členové církve? Pozn. 5.
14. Jmenuj zkoušky a nebezpečí, které apoštol zakusil. II. Kor. 11, 24—28.
15. Jak těžce na apoštola dolehlo duchovní i tělesné břímě? II. Kor. 1, 8. Pozn. 6.
16. Proč přišli tyto zkoušky? V. 9.

17. Na co patřil Pavel za všech těžkých okolností?
I. Kor. 9, 25–27.
18. V kom Pavel spalřoval vzácnou korunu? Fil. 4, 1;
I. Tess. 2, 19.
19. Co posilovalo Pavla, když se blížil konec jeho života? II. Tim. 4, 6–8. Opakuj slova tohoto podivuhodného svědectví. Co jest nám známo o posledních událostech života tohoto muže? Pozn. 7.

Poznámky.

1. »Rabíni pohlíželi na něho jako na slibného muže a skládali v něho velkou důvěru jakožto ve schopného a horlivého zastance staré víry. Jako člen vysoké rady židovské zaujímal vysoké poslavení.« (Dějiny apoštolů, str. 108.)

2. »Kristus znal moc zřízené (organisované) církve a uvedl Pavla do slyku s tímto pramenem sil na zemi. Církev byla zástupcem Kristovým na zemi, a její úlohou bylo poukazovati hříšníkům pokání činícím na cestu života.« (Tamtéž, str. 118.)

3. Pavel i Barnabáš dostali rozkaz od samého Boha, a obřad vzkládání rukou nedal jim nové milosti nebo schopnosti. Byl to obřad, jímž se uznával a potvrzoval svěřený úřad.« (Tamtéž, 156.)

4. »Služebníci Boží, kteří v dobách prvního křesťanství zkaženému světu zvěštovali radostné poselství o spasení, vyslřihali se jakéhokoli sebevyvyšování. Skryli v Kristu, velebili, plán vykoupení i Krista, vůdce a dokonavatele tohoto plánu. Kdyby nyní kazatelé slova Božího ještě více vyvýšili kříž Kristův, měli by více úspěchu.« (Tamtéž, str. 202.)

5. Velký apoštol konal misijní práci tak, aby jej nemohli podezřívati, že hledá jen vlastního zisku. Přece však měl zálo, že uškodil církvím, že je sprostil všech povinností, aby pečovali o jeho časné věci.

6. »Na Pavla dolehlo břímě, které sotva mohl snést. Falešní učitelé kazili jeho práci, a místo biblických

pravd předkládali vlastní učení. Těžkosti, klerými Pavel byl obklopen, jsou vyjádřeny slovy: „Nad míru jsme přetíženi byli a nad možnost, takže jsme i o životu svém pochybovali.“ (Děj. apoštolů, str. 310.)

7. »Téměř dvacet století uplynulo od doby, kdy Pavel položil život svůj pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista. Nikdo nezapsal poslední události života tohoto svatého muže; avšak Duch svatý uchoval nám poslední jeho odkaz. Jako zvuk trouby zaznívala slova ta po všechny věky, posílila a povzbudila mnohého svědka Kristova k dalšímu boji. II. Tim. 4, 6–8.

—○○○—

8. úkol. — 23. února.

Předpovědění a vyplnění misijní činnosti církve.

Otázky.

1. Čím má býti církev podle slov Kristových? Mat. 5, 14. 15.
2. Jaká jest tedy její povinnost a přednost? V. 16. Jak se projevuje pravé křesťanství? Pozn. 1.
3. Jak tolež bylo ukázáno Janovi na ostrově Patmos? Zjev. 1, 12. 13. 20. Co znamenají tyto svícny? Pozn. 2.
4. Jaké poselství Pán poslal církvi, která jest zpodobněna prvním svícnem? Zjev. 2, 1–3. Které přednosti prvního křesťanství se zdůrazňují? Pozn. 3.
5. Jakého pokárání se jim dostalo? V. 4. 5.
6. Jaká výstraha se dává církvi o odpadnutí? II. Tess. 2, 3; Skut. 20, 29. 30.
7. Jak bylo zpodobněno období první církve křesťanské v dalším vidění Janově? Zjev. 6, 1. 2. Co jest zpodobněno sedmi sbory a sedmi pečelmi? Co se vyznačuje bílou barvou prvního koně? Pozn. 4.
8. Jaké jsou hlavní skutečnosti prorocií druhé, třetí a čtvrté pečele? V. 3–8. Co značí změna barvy bílé

- v plavou? Zhynula-li někdy úplně činnost misijní? Pozn. 5.
9. Co prorok viděl při otevření páté pečelě? V. 9.
10. Co v jiném proroctví se praví o boji mezi velkým nepřítelem a pravou církví Boží? Zjev. 12, 13—15.
11. Jaká pomoc přišla ženě, církvi, v těžké době? V. 16.
12. Jak se loťo proroctví naplnilo? Pozn. 6.
13. Co měl činili lid Boží, když nastala »ohavnost zpuštění«? Dan. 11, 31. 32. posl. část. (Lid pak, klerýž zná Boha svého, obdrží (zmužilost) a učiní (skulky).
14. Jmenuj některé rekovné skulky pro Boha. Pozn. 7.
15. Kleré zkušenosť poslů Kristových byly předpověděny? Dan. 11, 33. 34.
16. Co tylo zkoušky měly způsobiti pro vyvolené Boží? V. 35.
17. Jaká úlēcha se dává ľem, klerí trpí pro pravdu? Mai. 5, 10—12.

Poznámky.

1. Kristus dosvědčil, že spasení náleží veškerému světu. Náboženství, jak se nám líčí v Bibli, nesmí se zavřiti snad jen mezi zdě kostelní, nýbrž musí se zjevovatí v denním životě. Pravá povaha není zevní tvárnost, kterou lze odložiti nebo změnit; ona vyzařuje na venek. (E. G. White.)

2. Z rozkazu Božího měla svěťa svícnu »ustavičně« hořeti (III. Mojž. 24, 2), aby synové izraelští stále sobě připomínali povinnost a přednost, býti nositeli svěťa na svěťe. I. Král. 11, 36. Jak významné proto jest, že církev novozákonní jest zpodobněna sedmi svícny, které poslušně ozařují ceslu mezi prvním a druhým příchodem Kristovým.

3. Efezus znamená »žádoucí«. Toťo slovo označuje povahu neboli ráz první církve. Ona obdržela učení Kristovo v plné čistotě. Vyznačovala se svými skulky, prací a trpělivostí. Věrna zásadám Kristovým, nemohla

lzpěli zlého, zkoušela falešné apoštolý a poznala, že jsou lháři.

4. Sedmi sbory vyličuje se vnitřní stav církve Kristovy od doby apoštolů až do skonání světa. Sedm pečelí zpodobňuje totiž období a líčí ještě další dějiny. Sedm sborů zpodobňují církve Kristovu v době odpadnutí a ve zkouškách posledního času. — Jezdec na bílém koni s lučištěm v ruce a korunou na hlavě jest obrazem vítězství evangelia v prvním století. Bílá barva koně znamená čistotu víry. Koruna a vítězství jezdce značí horlivost a úspěch služebníků evangelia.

5. Nejpozoruhodnější jest změna barvy. Čistá církev změnila se ve křesťanství, které nemělo v sobě života. V té době byla jen malá činnost misijní. Svědkové evangelia byli však v každé době.

6. Skoro nepřístupná údolí Piemontu poskytovala Valdenským útočiště před nepřátelským Římem. Tam sloužili Bohu v prostotě víry, a měli své školy. Domov Albigenkých v jihozápadní Francii byl jinou částí pouště, kde církve Kristova nalezla své útočiště. O několik století později byla Amerika útočištěm mnoha tisíců utiskovaných a pronásledovaných. Husité úspěšně hájili svou víru v Čechách a o století později protestantská knížata v Německu setřásla jeho papežské. Když později se zdálo, že jejich věc je ztracena, přišel jim na pomoc švédský král Gustav Adolf, a protestantismus zvítězil. O něco později také Nizozemsko a Anglie odloučili se od Říma. Tak země pomohla ženě, olevřela ústa a pohltila proud, který drak vypustil ze svých úst. Skoro polovina Evropy byla olevřena pro učení evangelia.

7. Mužové, jako Wyklif, Hus, Luther, Knox, Wesley, Williams a jiní měli velkou úlohu ve vyplnění poslední části tohoto proroctví. Jejich dílo přispělo k ukončení vlády papežské. V té době prolila byla krev mnohých svědků Kristových. Vítězství bylo lze získati jen velkými

obětmi. Ohněm, mečem, vyhnanstvím, mučidly a jinými prostředky nepřítel spravedlnosti snažil se přemoci služebníky evangelia.

—○○○—

9. úkol. — 1. března.

Misijní činnost církve Kristovy v době po reformaci.

Otázky.

1. Co Janovi bylo zjeveno o dvou svědcích Božích? Zjev. 11, 3.
2. Kdo jsou ti dva svědkové? V. 4; Zach. 4, 11—14. Pozn. 1.
3. Co se stane tomu, kdo by chtěl svědkům uškodit? Zjev. 11, 5; 22, 18. 19.
4. Jakou moc mají svědkové? Zjev. 11, 6.
5. Jak proroctví líčí boj šelmy z propasli se svědky? V. 7—10.
6. Co Francie činila v 16. století s Biblí a s Božími posly reformace? Pozn. 2.
7. Který zákon se všude uskutečnil? Gal. 6, 7; Oz. 8. 7.
8. Co sklízela Francie za své rozsévání? Zjev. 11, 7—10. Pozn. 3.
9. Co se mělo státi po 3½ dnech (3½ letech)? V. 11. Pozn. 4.
10. Jaké poselství tehdy Kristus měl pro církév? Zjev. 3, 1—3.
11. Jakou věrnost Pán přece našel v Sardis? Zjev. 3, 4. Co Wesley pravil o morávských bratřích? Pozn. 5.
12. Čeho se posléze dostalo oběma svědkům? Zjev. 11, 12.
13. Jak podivuhodně se to naplnilo? Pozn. 6.
14. Co se stane, jestliže někdo bojuje proti slovu Božímu? Izai. 54, 17.
15. Které proroctví Izaiášovo poukazovalo na velké shromáždění věřících z pohanů? Izai. 54, 1; 60, 3—5.

16. Jak veliké jest pole misijní? Izai. 49, 6.
17. Jaké opatření má učiniti církev, vzhledem své velké úlohy? Jaký důvod k tomu se uvádí? Izai. 54, 2. 3.
18. Která zaslíbení povzbuzují služebníky Kristovi ke vzmužilému a sebeobětavému dokonání díla? Izai. 49, 18—20. 24. 25.

Poznámky.

1. »Tito dva svědkové představují písmo Starého i Nového zákona. Oba jsou mocnými svědky původu a trvání zákona Božího a plánu vykoupení.« (E. G. White.)

2. Čti »Velký spor věků« str. 169. Rozšiřování Pisma svatého tehdy bylo zakázáno a mnoho nevinných obětí bylo upáleno na hranici nebo jinak mučeno.

3. »Spor věků« str. 170. Bez ochraňující moci slova Božího podobala se Francie zkažené Sodomě a temnému Egyptu.

4. V r. 1793 francouzské národní shromáždění vydalo zákon o ničení Biblí, a právě o tři léta později byl tam podán návrh na zrušení tohoto zákona. Trvalo to půl roku než tento zákon byl přijat. Po 3½ letech svědkové poslavili se na nohách svých, a bázeň veliká spadla na ty, kteříž je viděli. Jen hrozné účinky zavržení Bible mohly Francii přiměti, aby svědky netrápila.

5. Wesley napsal o bohoslužbách moravských bratří: »Prostinký a slavnostní výkon uvádí mne do doby a do shromáždění, kde Pavel, zhotovitel stanů, nebo Petr, rybář, měli předsednictví«.

6. Po francouzské revoluci nastalo vyvýšení svědků. V r. 1804 založena byla Britská zahraniční společnost biblická, v r. 1816 americká společnost biblická. Uvedeme zprávu, kolik Biblí celých nebo částí Biblí vyhlaskly větší společnosti biblické od svého založení až do roku 1920:

Americká společnost biblická	141,729.340	výt.
Britská zahraniční spol. bibl.	310,814.428	„
Škotská spol. biblická	65,923.772	„

Dohromady 518,467.540 výtisků, v 733 řečech a nářečích. Ve zprávě biblických společností se praví, že v posledním desetiletí vždy v šesti týdnech nejméně jedna část Bible jest přeložena do nové řeči.

—oOo—

10. úkol. — 8. března.

Místo misie v trojitém poselství andělském.

Otázky.

1. Co se stane v poslední době podle slov proroka Daniele? Dan. 12, 4.
2. Jak toto předpovědění se splnilo? Pozn. 1.
3. Na které dílo poukazoval Kristus svým učedníkům? Mat. 24, 14.
4. Jak toto velké hnutí Janovi bylo ukázáno v prorockém vidění? Zjev. 14, 6. 7.
5. Jaká zmínka o rozšíření tohoto hnutí jest v kap. 10? Zjev. 10, 2. 11.
6. Co Bůh zaslíbil učiniti pro svůj lid k dokonání tohoto díla? Joel. 2, 28—31.
7. které zvláštní vylití ducha bylo částečným vyplněním tohoto proroctví? Skut. 2, 1—18.
8. Jak se rozšířilo dílo vylitím Ducha sv. o letnicích? Kol. 1, 23.
9. Na klerou jinou dobu svělových dějin lze použiti proroctví Joelova? Joel. 2, 28—31. Kterého obrazu pro vylití Ducha se používá v obou případech? Pozn. 2.
10. Nač očekává rolník, aby dozrály plodiny země? Jak se používá tohoto obrazu pro poslední dny? Jak. 5, 7.
11. Oč máme prositi? Zach. 10, 1. Jak důležitá jest tato modlitba?
12. Kdo se spojuje s andělem ze Zjev. 14. kap., aby zazníti mohlo hlasité volání? Zjev. 18, 1—4. Co

- v této době činí Boží lid? Pozn. 3.
13. Co tím bude způsobeno? Zjev. 18, 1. posl. část.
 14. Jaké volání zaznívá od končin země vzhledem k tomuto proroctví? Skut. 16, 9.
 15. Která slova Ježíšova platí i nám? Jan 4, 35.
 16. Co v plné důvěře smíme očekávali, i když se zdá, že dílo dlouho nebude dokončeno? Řím. 9, 28.
 17. Jak se to má státi? Zach. 4, 6. 7. Koho Duch svalý k tomu použije? Které události z doby pror. Jonáše a královny Ester posílí naši víru, že se to může státi rychle? Pozn. 4.
 18. Jaký lid tímto hnutím bude shromážděn? Zjev. 14, 1. 5. 12.

Poznámky.

1. Prorocké údobí, které sahá až do doby konce, skončilo se v r. 1798. Na počátku této doby konce počala tři velká hnutí: 1. Badání Bible. 2. Novodobé vynálezy všeho druhu. 3. Misijní snahy. V této době církev vidí působení prozřetelnosti, která otevírá cesty do misijních polí a připravuje rychlé dokonání díla.

2. Obrazem jarního a podzimního deště, které ve východních krajích přicházely v době setí a žní, proroci židovští předpovídali o vylití duchovní milosti Boží církvi, kterého se jí mělo dostat v hojné míře. Vylití Ducha svalého o letnicích přineslo krásné ovoce. (Dějiny apoštolů, str. 51.)

3. »Lid Boží bude tím připraven, aby obstáli mohl v pokušení, které brzy má přijíti. Viděla jsem spočinouti na nich velké syčello, a oni se spojili, aby bez bázně hlásali třetí poselství andělské.« (Zkušenosti a vidění, str. 270.)

4. Prolože Jonáš velikému městu Ninive mohl dále výstrahu v jednom dni, a král Asverus za devět měsíců rozeslati mohl poselství do 27 krajín své velké říše, z toho ješť jasné, že všemohoucí Bůh varovali může tento svět v době mnohem kratší.

Naše povinnosti a přednosti.

Otázky.

1. V jakém slavu podle rčení Bible jest svět? Izai. 60, 2; I. Jan. 5, 19.
2. Co jest tedy povinností křesťanů? Izai. 60, 1; Řím. 1, 14.
3. Jak Bůh za starodávna ztracené lidstvo chtěl přivést k sobě zpět? II. Mojž. 28, 1; IV. Mojž. 3, 5—8.
4. Co Bůh zařídil k vydržování těch, kteří vykonávali svatý úřad? III. Mojž. 27, 30. 32; IV. Mojž. 18, 21.
5. Co přikázal i v době novozákonní? I. Kor. 9, 13. 14. Co tedy jest povinností každého křesťana opravdového?
6. Které kněžství jest nyní? Žid. 6, 20.
7. Jaký příklad dal otec věřících, který žil v tomtéž kněžství? I. Mojž. 14, 18—20.
8. Jaká obžaloba Páně pro poslední dny jest v pro-roci Malachiášově? Mal. 3, 8. 9. Co by se stalo, kdyby všichni toto napomenutí si vzali do srdce? Pozn. 1.
9. Jaké zaslíbení se dává věrným a poslušným? Mal. 3, 10—12. Jsou-li tato zaslíbení i nyní? Pozn. 2.
10. Co apoštol zvláště chválil při sboru Makedonském? II. Kor. 8, 1. 2.
11. V čem záleželo tajemství obětavosti těchto členů? V. 5.
12. Kdy naše dary budou přijaty? V. 12.
13. Jak působí ochotné dávání? Kap. 9, 6. 7.
14. Kdo se nám uvádí jako příklad obětavosti? Kap. 8, 9; Jan. 3, 16. Jak se opravdu můžeme státi vděčnými za to, co se nám dostává? Pozn. 3.
15. K čemu radost pudí člověka, aby našel a poznal Krista? Mat. 13, 44.
16. Na kterou zásadu poukazoval Kristus? Luk. 14, 26. 27. 33.

17. Odkud prýští pravá služba a obětavost? Mat. 22, 37. 38.
18. Co se zrodí v našem srdci, poznáme-li velikou lásku Boží? I. Jan. 3, 16.
19. Podle čeho bude měřena naše láska? Mat. 25, 40. 45. (Naše obětavost shoduje se s naší láskou.)

Poznámky.

1. »Kdyby se všichni řídili podle plánu Božího, bylo by v jeho pokladnici dost prostředků, aby se kazatelé mohli poslati do nových polí, a bylo by dost dělníků, kteří by se spojili s kazateli, aby korouhev pravdy vztyčovali v temných místech země.« (Svědectví I, str. 259.)

2. Neslyšíš-li, jak v tomto zaslíbení ti Bůh praví: »Mé dítě, na nebesích mám průduchy, jichž ti lze použít. Jsou sláse tak snadno k otevření, jako kdy dříve. Otevřel jsem je Mojžíšovi, a moře se rozdělilo. Otevřel jsem je Jozuemu, a voda Jordánu se utišila. Otevřel jsem je Gedeonovi, a vojska nepřátelská utekla. I tobě chci je otevřít, dovolíš-li mi, abych to učinil. I nyní budou proudy mocné. U mne se nezklameš. Záleží jen na tobě. Já čekám. Jsem připraven. Zkus mne přece!«

3. »Pán přinesl nejdražší oběť jakou přinesli mohl. On tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby všichni, kteří v něho věří, nezahynuli, ale měli život věčný.« Jan. 3, 16. Proč jsme tak málo vděční? Je to jen povrchnost u porovnání s velikou láskou, kterou nám prokázal Otec nebeský. Když ti, jimž Pán světil prostředky, budou věrně přinášeli do pokladnice Boží, jeho dílo půjde rychle vpřed. Mnohé duše budou získány a den příchodu Kristova se uspíší. »Církev na zemi sloužití musí Pánu s obětavostí a sebezapřením. Tak dílo může býti dokonáno a vítězství získáno.« (Svědectví IX. 58—60.)

Odměna za práci pro Pána.

Otázky.

1. Co působí radost v práci? Jan. 4, 36.
2. Co řekne věrný pracovník Páně, jako řekl jeho Mistr? Jan. 4, 34. Kde služebníkovi Kristovu zde na zemi jest nejlépe? Pozn. 1.
3. Jaké zaslíbení Spasitel dává těm, kteří následují jeho rozkazu: »Jděte!«? Mark. 10, 29. 30. Zaslíbil Pán také odměnu za naši obětavost již v tomto čase? Pozn. 2.
4. Jaká chlouba pudí posla Božího? II. Kor. 10, 16.
5. Jak on pohlíží na zkoušky a těžkosti? II. Kor. 12, 9. 10; Řím. 8, 18.
6. Kdo má podílu na ovoci vítězství? I. Sam. 30, 24. Pozn. 3.
7. Co Kristus praví u Marka 13, 13 druhá část? Stalo-li se to skutečnosti v životě Markově? Pozn. 4.
8. Kterými slovy apoštol zdůrazňuje cenu vytrvalosti? II. Tim. 2, 10—12.
9. Které myšlenky mohou plniti naši mysl v různých zkušenostech, když odhodlaně a věrně svědčiti budeme pro Pána? Žid. 10, 32. 36.
10. Čím podle slov žalmisty liší se setba a sklizeň? Žalm 126, 5. 6.
11. V čem apoštol Pavel našel svou radost? 2. Kor. 1, 14; I. Tess. 2, 19. 20.
12. Jak Izaiáš líčí dobu radostné sklizně? Izai. 55, 12. 13; 49, 11. 12. Zdali již nyní okoušíme velikou sklizeň? Pozn. 5.
13. Na čem věrný pracovník i jeho Pán budou míti podíl? Žalm 17, 15; Izai. 53, 11.
14. Odkud bude onen veliký záslup vykoupených? Zjev. 7, 9.
15. Co zakusili, a čeho se jim dostane? V. 14—16.
16. Jmenuj některá zaslíbení, daná vítězům. Zjev. 2, 17; 3, 5. 12. 21.

17. Jak veliký Misionář, Kristus, osloví potom své spolupracovníky? Mat. 25, 34—40.
18. Jak Daniel líčí odměnu služebníků Kristových? Dan. 12, 3. Jak se budou podobati hvězdám? Pozn. 6.
19. K jaké odpovědi poznání Boží a jeho lásky přiměje každého upřímného člověka? Izai. 6, 8.
20. Jaké zaslíbení se dává každému, kdo takto odpoví na volání Boží? Dan. 12, 3. Co mu bude uděleno? Pozn. 7.

Poznámky.

1. Jistý muž pravil: »Není nic lepšího, než opustili všecko a celým srdcem odevzdati se službě Kristově. Jak nepatrná jest všechna práce u srovnání s touhou po domově, kde není hranic ani žádných rozdílů«.

2. Vnější misie vyžaduje mnoho obětí, ale přináší též odměnu. Pohan, který zanechal bázně a pověry, aby v Kristu se stal novým stvořením, s vděčně zářícím obličejem vám řekne, že konati dílo misijní se vyplatí. Pokorný dělník, který v sebezapření pracuje na poli nebo v dílně, aby mohl podporovati dílo Boží, dosvědčí, že vítězství kříže jest mu více než odměnou. Ten, kdo se zřekl všeho pohodlí a opustil domov, aby pohany od modlářství přiváděl k živému Bohu, nám řekne, že nenašel na světě lepšího zaměstnání, které by přinášelo radost a uspokojení, jako toto. Totéž dosvědčují i andělé nebeští svými chvalozpěvy.

3. Ten, který každému dal práci podle jeho schopností, odmění každé dílo věrně vykonané. Každou službu věrnosti a víry Pán zvláště uzná a odmění. Každému služebníku Kristovu platí zaslíbení: »Sem a tam chodící lid s pláčem rozsívá símě, ale potom přijde s plesáním, snášeli bude snopky své«.

4. Marek, nejsa zvyklý na těžkosti v díle a pozbyv na cestě zmužilosti, opustil při jedné příležitosti pole misijní. Později však učinil zkušenosti ve vytrvalosti a trpělivosti, takže o něm Pavel Timoteovi napsal: »Marka

viezma, přiveď sebou, nebo jest mi velmi potřebný ke službě«. II. Tim. 4, 11.

5. Změna naší povahy, odložení zlých náklonností, a rozvinutí dobrých darů Ducha svatého, jest vyplněné zaslíbení v našem vlastním životě: »Místo chrastiny wzejde jedle, a místo hloží vyroste myrtus.« Jest to naší předností viděti, jak pustina našeho života »Zkvele njako růže«.

6. U. Smith napsal: »Hvězdy svíí stále tak jako na počátku. Jejich lesk a sláva se nezměnily. Ze všech viditelných věcí stvořených jsou Bohu nejbliže a jejich nezměnná sláva jest živým proroctvím věčnosti. — Tak se budou skvěti ti, kteří ke spravedlnosti přivozují mnohé, a působí tím radost Vykupiteli. Oni budou trvali na věky.

7. »Kdo tělo, ducha i duši zasvěí Bohu, bude vyzbrojen silou tělesnou i duchovní; on může čerpati z bohatství nebeských; Kristus dá mu svého ducha i svůj život.« E. G. White.

— o o o —

13. úkol. — 29. března.

Opakování.

Otázky.

1. V jakém stavu jest svět od pádu člověka? Co tedy potřebuje? Řím. 8, 21—23.
2. Jak dokonale Syn Boží naplnil poslání jako Vykupitel lidstva? Řím. 5, 10.
3. Jaké bylo a jest záchranné poselství ve všech dobách? Luk. 24, 27; Skut. 4, 12.
4. Jak se Kristus zjevil Abrahamovi? Jak jej zjevil Abraham? Gal. 3, 8; I. Mojž. 12, 7. 8.
5. Jaký velký úmysl měl Bůh, když lid izraelský ve starodávnu postavil ve světě na tak důležité místo? Zach. 8, 22. 23.
6. Jmenuj některé vhodné chvíle k misijní práci v do-

- bách starozákonních. I. Král. 10, 1. 6—9; II. Král. 5, 1—3, 8. 15..
7. Jaká významná příležitost k misijní práci a zameškání vykonali ji, uvádí se o královském domu Judském? II. Král. 20, 12. 13.
 8. Jak poslové Boží dostali se do Babylona? Jaké svědectví tam dali? Jak svědčili na dvoře Medském a Perském? Dan. 1, 2—4. 15; 2, 27. 28; 3; 4; 6; 1, 21.
 9. Jak počalo nové, světoširé hlásání evangelia, když lid israelský zameškal vhodné chvíle k tomu? Mat. 10, 1. 5. 8; Luk. 10; 1—3.
 10. Čím první apoštolé zmocnění byli k službě? Skut. 2, 1—4.
 11. Vyliči život Pavlův: jeho mládí, jeho život před obrácením, jeho obrácení a jeho povolání k službě misijní. Skut. 9, 1—20.
 12. Vypravuj o zkušenostech, těžkostech a úspěchu apoštolově. II. Kor. 11, 24—28.
 13. Jak dlouho Boží prozřetelnost chránila církve na poušti před záhubou?
 14. Jaký boj bylo podstoupili dvěma svědkům? Zjev. 11, 3—10.
 15. Uveď biblický důvod pro nynější světoširé dílo misijní. Mat. 28, 18—20.
 16. Která proroctví poukazují na úmysl Boží k dokonání díla? Zjev. 14, 7—12; Mat. 24, 14.
 17. Jaké duchovní a hmotné povinnosti má církve ke služebníkům Kristovým? II. Kor. 8, 1—5.
 18. Z čeho prýští pravá oběť? Mat. 22, 37. 38.
 19. Jakou odměnu za věrnou službu Pán zaslibuje již v tomto životě? Mark. 10, 29. 30; I. Tess. 2, 19. 20. Mat. 3, 10.
 20. Jaká budoucí radost očekává služebníky Boží a ty, kteří je v díle podporují? Dan. 12, 3.